

Oratio anniversaria in theatro Collegii Regalis Medicorum Londinensium ex Harveii instituto habita ... 1774 / [Sir Richard Jebb].

Contributors

Jebb, Richard, Sir, 1729-1787.
Royal College of Physicians of London.

Publication/Creation

Londini : W. Griffin, 1775.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ehqs2hqe>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

30358/c

Bxxiv 11av

O R A T I O
A N N I V E R S A R I A
IN THEATRO
COLLEGII REGALIS
MEDICORUM LONDINENSIIUM
EX
HARVEII INSTITUTO

H A B I T A.

DIE XVIII OCTOBRIS, 1774.

A RICHARDO JEBB, *M. D.*

Med. Reg. Extraord. Coll. Med. Lond. Soc. Reg.
et Antiq. Socio.

L O N D I N I:

Apud GUL. GRIFFIN.

MDCCLXXV.

E R R A T A

Page 7, Line 9, for *tantumu*, read *tantum*. Page 18, Line 16, for
alienun, read *alienum*.

O R A T I O
A N N I V E R S A R I A
H A R V E I A N A.

GLORIAM, virtutis præmium, Gloriam, vitæ pretium caducæ, sibi pollicetur quisque cordatior, Harveiusque ipse hodiernæ celebrationi futuram suam adjunxit, et cum Antecessorum tempora laureis, quas meruere, ornanda curaret, prospexit in longitudinem, et consuluit suis. Neque factum vertat vitio Invidia, ne morte quidem extincta, Jure enim legitimo, venerandus ille Senex, qui, vitæ patefacto fonte, ipsâque Naturâ studio devictâ, sanguis,

nîs, nunc per arterias salientis, nunc se in venularum angustias, vel glandularum anfractus condentis, iterumque e latebris emissi per venas ad cor, leni, orbico, novoque motu redeuntis cursum indicaverat; Qui sagacitate usus vigili, patientiâ, memoratu incredibili, generationem animalium, ovi vim, et prægnationis sub incubatione progressionem, tam dilucidè quam subtiliter explicuerat; Qui Arte instrumentis, Bibliothecâ libris, e suâ munificentîâ auctis, Musæum et Cœnaculum extruenda, Convivium annuum apparandum jusserat; Denique, qui ætate provectior, nec idcirco ad rem attentior, quò magis Collegarum interferviret commodis, morte præcisâ, vivens vidensque ex agro paterno se exuerat; Bené, inquam, subductâ ratione, talis Harveius, qualem attigi, conscius suorum in suam rempublicam meritorum, potensque famæ, hodierna quoque munia servanda instituit, cæterisque adjecit Orationem quotannis nostram, in quâ, tanquam in speculo, clarissimorum Artis principum vitam filii inspicere possent, et patrum exemplo commoniti, gloriæque capti splendore, eadem consilii vestigia

vestigia premerent, et tantorum nominum laudes æmularentur.

Nec injuriâ; Nascimur enim laudi, et cum cætera animalia, Naturæ legis, suorumque observantia munerum, prona, rationis egentia, nullum vivendi finem, neque bonum, nisi ex abdomine petere videntur, Humanus animus, decerptus e mente divinâ, et cælestem, etiam sub corporis servitio sapiens originem, suum solummodo gaudium gaudet, quando benè actæ vitæ recordatione sibi gratulatus, præsentibus fruitur, jaculatur futura, et vagatus ultrâ perituri hujus corporis terminos, spe concipit solidæ illius gloriæ segetem, quam ex posteritatis incorruptâ voce sibi redituram auguratur.

Et sanè vobiscum attentius reputantes quibus cælum virtus recluserit, vix invenietis, (absit autem verbo vanitas vel arrogantia,) quorum laudibus suffragari justiori debetis causâ, quam Medicinalis Artis cultorum; Superbiant enim, in imperiis et magistratibus versati,

versati, quod homines agrestes ferosque in societatem convocatos, ad rationis formam quodammodo effinxerint; Initiati sacris, quod leges spe et metu, mores disciplinâ adjuverint; Vel militari re insignes, ob sanguinem patriæ largitum, pacemque quæsitam bello; Suam tamen, neque minimam honoris partem Medicina quoque vendicabit, et innixa eâ quam præstat, benevolentia, rerumque scientiâ stabili, se miseris opem, ægris salutem, et vel morientium animis gratam nec inanem consolationem afferre gloriabitur.

E SUAPTE autem nobilis naturâ, clarior, ut opinor, multum evaderet medicina, si major adhiberetur cura in eorum delectu, qui nostræ dicantur arti exercendæ, in eo tam corporis quam animi cultu, eoque venustatis studio, quæ sæpius ad gratiam conciliandam plus valuisse fertur, quam doctrina, scientia, vel ipsius artis comprobata prudentia.

LICETNE ulterius progredi, et hujus loci atque temporis freto indulgentiâ, extrema illius ingenii lineamenta,

neamenta, rudi operâ ducere, illius disciplinæ formam leviter tangere, quæ mihi, tum ad Medicos formandos, tum ad favorem publicum emerendum aptissima videretur?

VELLEM in primis honesto natum loco; Fortes enim creantur fortibus; In eadè domo habetur pueri reverentia; Vitæque exemplaria probatæ, ante oculos frequenter versata, contagione quâdam dulci et felice imitatore facilem ducere possint, qui forsitan magistri monita accepisset negligenter, vel ab ejusdem mandatis, utpote durioris legis, omnino abhorruisset: Viribus debet esse ad laborem ferendum firmis, docilitate ingenii, ut quæ tradantur facile arripiat, memoriâ egregiâ, peracri judicio, erectâ mente, eâque assiduitate, et incommodi patientiâ, quæ omne impedimentum possit superare. Infantiam sub dió agat ad corpus roborandum; Pueritiam in publicæ scholæ concertatione ad exacuendum ingenium; Et cum manum ferulâ subduxerit, fueritque doctus utriusque sermonis quantum ætati convenit, Arithmetices etiam,

Geographiæ, Chronologiæ, et Rhetorices instructus rudimentis, tempus erit ut in Academiâ, beatâ illâ Musarum sede, animum diligentius convertat ad Historicos, Oratores, Poetas, Græcos et Romanos legendos, ad veterum instituta pernoscenda, eamque orationis structuram ordinandam, et eloquii nitorem assequendum, ut de re, quæcunque sit proposita, vel sermone alieno, vel proprio, et copiosè, et ornatè, vel scribere vel dicere possit. Deinceps reconditarum disciplinarum studio accinctus, e Logicâ, Mathefi, et scientiis (ut dicuntur) ab illis pendentibus, ratiocinandi facultatem comparet; A Metaphysicâ, mentis suæ vigorem experiri, et septa discat agnoscere; Ab Ethicâ, neque violare homines, neque offendere; Et à Juris Civilis cognitione, quid sit privatum, quid alienum, quæ propria civitatis atque imperii, quæ denique Jura totius humani generis esse videantur. Ut animus autem ad cogitandum melior redeat, danda est per intervalla laborum remissio, utilior efficienda, si in omni corporis exercitatione valetudinis ratio habeatur, animique inter oblectamenta, ea præcipuè feligantur,

feligantur, quæ a severiobus studiis reficere dulcedine quâdam præfenti possint, et fructus quoque ferre, in vitâ magis occupatâ posthâc non futuros inutiles; Hujusmodi sunt, Naturalis, ut vocatur, Historia, Agrorum, vel Hortorum levior cultura, Musica, Poësis, Pictura, Marmorum veterum et Numismatum studia, cum multis aliis: Neque vel Ludi Campefres sunt prorsus contemnendi, artesve aliæ complures, quamvis minoris notæ, in quibus non tantum quæritur utilitas necessaria, quantum umbræ et otii oblectatio, et quæ juventutem lætificare solent, virilem ætatem non dedecorant, et senectuti frequentissimè sunt solatio et voluptati. Studiorum, ab operâ Academicâ, ad nostram medicinalem, facilis erit tralatio, in quâ, Botanica, Chemia, Anatomia, medicamentorum Peritia, morborum Diagnofis, et Clinice, unum et alterum annum commodè divisos, totos occupabunt; Neque sibi parcere licebit, donec a veterum libris, et præfentium inventis, ab eorum fermoribus et colloquiis qui Doctrinâ primarii, vel usu forenfi maximè verfati habentur, quodcunque poterit

fibi

fibi esse auxilio vel ornamento, hauserit, corraferit, et in ordinem redegerit, e quo, quasi e thesauro, ex re, ad quamcunque causam possit depromere. Sin autem omnibus numeris absolutus velit fieri, ne his quidem contentus, paulum illud, quod domi non habet unde discat, quæret foris, hoc sibi emolumentum pro comperto facturus, ut alias gentes meminerit non contemnere, adamare suam. Abindé reversus, literis eruditus, virtutibus ornatus, et in omnibus illis artibus quas liberum scire æquum est, solertissimus, tandem Correggionis adinstar, Pictoris illius Parmensis præstantissimi, quæsitam meritis fumat superbiam, et se quoque Medicum profiteatur.

Vix restat, quod adjiciam, nisi, ut cum in Medicinæ campum, aciemque forenses descenderit, vestros mores, atque disciplinam, Socii Ornatissimi, in usum suum transferat, non studio incensus habendi, ad captandum vulgus specie severior, neque ad mulieres lactandas officiosè sedulus, non opinionum novarum arte quâdam ostentator; At apertus, modestus

deftus, continens, commiffa celans, veritatis diligens, beneficii memor, injuriarum fpretor, liberalitate notus neque temporariâ, neque callidâ, hominibus non fortunæ amicus, officii non commodi rationem habens, poftremò, qui unum directum iter ad laudem inftituendum æftimaverit, Aftutiæ, Malitiæ, Technis animofus hoftis.

NEQUE cenfeat Auditorum quilibet me imaginem mentis evanidam, velut ægri fomnia, adumbrâffe, potiùs quam delineâffe expreffa figna veritatis, nec laborem licet improbum detrectet; Audentibus nil arduum; Non deeft Naturæ vis fed Industria; Et qui fuma petiit nunquam redibit extremus; Porró autem monftranda funt ad imitationem exempla omnis ævi atque gentis, qualia volentes allicere poffint, dubitantibus afferre fiduciam, et vel fegnibus addere calcaria. Nonne fuos jaçtat Medicinæ patres fuccelfivos, Ægyptus, Græcia, Roma et Arabia? Nonne etiam inter fequioris fæculi tenebras, eluxêre aliquot fparfa ingenii felicioris lumina? Quid memorem

peracutum illum, qui renascentibus, sub Francisco primo Gallorum rege, literis, caput altiús extulit, nec minús claruit arte, doctrinâ, et linguarum peritiâ, quam facetiis; Illum, inquam, aviarum veterum, commentorum, et formidinum, quas finxerat superstitio, sub mutuatâ larvâ derisorem subtilissimum Rabelæsum? Cui inaudita fama Veneti illius admirabilis Patris Pauli dicti? Qui, si non ipse Medicus, tamen adeo Medicinæ consanguineus, ut sub ejus nomine, ab Harveio, inventum illud de circuitu sanguinis nobile, *Livor*, quamvis frustrâ, furripere conatus sit, et qui annos tantúm sex et viginta natus, omnibus sui temporis artibus fuisse dicitur instructus; Idemque qui postea, jurum civium suorum contra Pontificis Romani tyrannidem vindex imperterritus, et ficario exindé petitus, exemplo fortitudinis, et patientiæ perillustri docuit, quid possit pectus, imbutum literis, incoctum honesto, pro charis amicis et patriâ non timidum perire.

AN audio vero? An audire videor Linacri nostri
 vocem, increpantis, meque acriter, et pené meritó
 objurgantis, qui ab ultimâ antiquitate et alienis, ex-
 emplaria imitanda conquirere ausus sum, cui domi,
 et ab his suis ædibus, tanta virorum amplissimorum
 cohors, omnium laudum, quas desiderarem, abun-
 dantiam possit suppeditare? Instauratoris nostri
 Linacri, qualem præterita raró conspexerunt sæcula,
 et rariús conspicient futura: Cui fortunatissimo
 contigit, Ignorantiæ claustra refringere, Literas inter-
 mortuas renovare, propriam Famam, doctrinâ, in-
 genio, moribus, peregrinatum extendere, et quicquid
 utriusque sermonis, artis, vel scientiæ, Italiâ post
 Byzantinam ruinam a Græciâ rapuerat, in patriæ
 sinum deportare: Qui etiam Medicinæ, sub his tectis,
 Literarum, in utrâque Academiâ, fautor, præceptor
 Erasmi, familiaris Laurentii de Medicis, tutor Arturi
 principis, rector valetudinis Regiæ, virtutum et sci-
 entiarum fere omnium miro concentu ornatissimus,
 honores, quos in universos solet spargere Fortuna
 benignior, sibi singulo accumulasse videtur. Neque
 felicitas.

felicitas illa, quam vivus assiduam habuerat comitem, vel post funera deferuit, nobilem enim velut Arabum avem, alterum et eundem, successorem dedit Caium, qui pari ingenio, disciplinâ, dignitate, erga suos benevolentia cum Antecessore consentiens, operi ab illo inchoato, at nondum perfecto, extremam manum imposuit; Ædificio nostro ornamenta constituit, Collegium statutis firmavit, atque insignibus decoravit, ejusdem egit jura, causam sustinuit, et Annales elegantissimos composuit, etiamque insuper in Cantabrigiâ suum literarum studium et amorem, amplissimis monumentis consecravit: Cujus, quæ fuerat auctoritas, testetur Ephamera sua, inter sacra, edicto promulgata; Quanta doctrina, Græcæ, quas in Italiâ habuit, Prælectiones; Et qualis Industria, in Anatomicâ viginti annorum labor, propriisque de libris in gratiam Hatcheri confectus, ille liber, quem inter alia ejus opuscula, olim in lucem protulit pater meus, Vir ipse, ut pace vestrâ dicam, omnium studiosus doctrinarum, vitæ integerrimus, et, si non fuisset opinionibus quibusdam nimium antiquis et pené obsoletis,

letis, paululúm magis deditus, quam adeó gravem decuit virum, fatis dignus qui in hanc, aliamve quamlibet doctam et probam sodalitatem cooptaretur.

CANIUM excepit longus virorum lectissimorum ordo, quorum singuli, literarum studio versati, fontem e quo defluxerant, fecêre manifestum; Plures, ob munificentiam, vel acumen, vel industriam singularem, honestissimas laudes consecuti sunt. Inter hos Cadwaldus cum nobilissimo Lumleio Chirurgicam Cathedram posuêre; Gulstonus mortuorum cadavera publicé incidenda et Prælectiones Pathologicas instituendas curavit; Lowerus a Cordis, Whartonus a Glandularum, Glissonus ab Hepatis, et Willisus a Cerebri inquisitione, et investigatione, sagacitatis, et assiduitatis palmam præripuêre. Inferioris quoque temporis, at ejusdem profapiæ Sydenhamum et Hodgesium religio esset prætermittere, quorum Ille, ob acumen, verecundiam, mentem simplicissimam, veramque fidem, apud externos, suosque meritó alter audet Hippocrates; Hic Pestis Historiâ fatis vulgatus, ab
E animi

animi robore, Patriæque caritate plus meruit: Gravissimis enim temporibus, et propé ruinâ afflictæ civitatis, cum in universos feré penetraret contagium, omnesque de se desperare cœperint, Hic fidei quam salutis cupidior, et securus ubi ipse tutó viveret, si aliis posset esse præsidio, ad miseros succurrendos totum se contulit, neque aliud e tali labore præter gloriam, rarum dictu! vel quæsit, vel adeptus est; Hunc enim, Cives sui, suo periculo vix superstitēs, et tanti, et tam recentis beneficii jam immemores, senem, pauperem, in publica conjectum vincula, Proh nefas! ut squalore, solitudine, et egestate interiret, reliquere, cui æquior Vetustas, ob animam Patriæ oblatam, in Deorum numerum ascito, statuas posuisset!

Vivet extento et Hameius ævo,

Notus in fratres animo paterno;

Qui has Ædes ære alieno gravatas, atque auctionibus factis, sub hastâ venditionis positas, erexit, redemit, brevique postea, urbis communi incendio conflagratas de integro ædificavit, et moriens insuper amplissimis prædiis stabilivit.

DIES me viresque deficerent, Socii ornatissimi, si vellem innumeros illos, quos attulere tempora his consequentia, propriis nominibus, suisque laureis donare, si Radclivii sagacitatem, Halæi antiquos mores, Broxholmianæ amicitiae dulcedinem, Plumptrei urbanitatem, si Frierdii, si Pelletii doctrinam laudibus debitis illustrare conarer : Duos autem, et vobis, et mihi desideratissimos, nequeo quin in transcurso commemorem, nempe, Wollastonum et Hadleium, quos, breves suorum delicias, literis à pueritiâ deductos, moribus lepidissimis confimiles, studiorum, amicitiae communione par conjunctissimum, anno eodem, ejusdem febris inimica vis oppressit,

Et duræ rapuit inclementia mortis.

Sed quo me detulit Orationis cursus incitator, Mea-
dum silentio præteriisse videor ? Oh virum omnium
sæculorum laude celebrandum ! Patriæ decus, et quan-
tùm mortali conceditur dextræ, humani generis tuta-
men ! Veniam dabit, Socii Charissimi, neque multùm
gravabimini, si paterno, si proprio jure, in illius præ-
conia

conia paululúm commorarer, cujus nomen ab incubulis balbutire didici, puer circa genua lusi, quem in Ephebis admirari incœpi, jamque graviore ætate, acrior rerum, hominumque factus judex, non tantúm dilexi, sed amavi plurimúm. Erat ei (et meministis) in vultu dignitas, in ore suavitas, in verbis fides, in omni re agendâ tantúm venustatis, tantúm benignitatis, ut nihil suprâ. Inter medicos primarium, inter doctos eruditum, inter amicos jucundum, parem fere principibus, communem infimis, omnis vitæ decuit color; Æquales obsequio, juniores comitate et sermonis affabilitate, adeo sibi devinxerat, plures operâ medicinali, omnes liberalitate in tantúm suos reddiderat, ut judicare sit difficile, cui ætati, cui ordini fuerit carior; Lauté vivebat, et cum præpotentibus societatem conflabat, non minús ingenio, quam elegantia vitæ, et erudito illo luxu, quem sibi (quantum non indiligens debuit paterfamilias) indulgebat, abundé providus, ut in omni accubatione epulari, tam animo convivarum, quàm ventri consuleretur, et quos accedentes, ab insolentia prosperæ fortunæ sejunctus

benigné

benigné acceperat, abscedentes saturos, lætos, et semper doctiores dimiserit. Quid referam ejus antiquitatis amorem, cum regibus commercium, literatorum patrocinium, tabularum pictarum, signorum, marmorum veterum, numismatum, et supellectilis literariæ copiam? Vel quid opus est testimonia afferre de judicio ejus circa instantia acutissimo, de callidissimâ quam faciebat in Prognosi conjecturâ, vel de illâ humanitate, quâ universos, quos gravior fortuna concusserat, vel tempora excluferant, nullo discrimine, comprehendere solebat? Hoc tamen experto liceat affirmare, quod bonorum, amici in modum, defensor, nullâ in re, magis ex animo, vel pecuniâ vel auctoritate utebatur, quâm in artibus ingenuis excolendis, in periculis proborum deprecandis, aut egentium inopiis sublevandis: Etiamque cum esset summâ senectute, atque affectâ ætate, et cum præcordiis conceptam mortem feré contineret, frequens ejusdem benignitatis emicuit splendor, adeó ut sub virium infirmitate, et vanescente spiritu, animam tamen cœlo cognatam possitis agnoscere,

Et veteris vestigia flammæ.

Chare Senex! Si quid immortalia pectora tangit rerum nostrarum quotidianarum cura, hæc Mœnia custodi, tuoque huic fave Collegio! Sit perpetuum; Intaminatis fulgeat honoribus; Hosque inter parietes, imisque in Cordum Sodalitatis hujusce penetralibus, locum domicilio æternum sibi deligant, quanquam ab Aulis, Castris, Curiis, totoque terrarum orbe fugatæ, intemerata Fides, nuda Veritas, liberalis Doctrina, et magistra morum, materque omnium artium, Philosophia. Meque, filiorum quamvis minimum, etiam me, O Pater, respicere ne dedignere; Animi tui elati amplitudinem, doctrinam illam reconditam, quarum monimenta sempiterna in sermone hominum reliquisti, non exposco: Parvum parva decent, et humilis ipse, pusillique ingenii non peto cœlum stultitiâ: At indolis illius, quâ nihil humani alienum putabas, at benevolentia tuæ, quâ in commune bonus Regum æquabas opes animo, portiunculam saltem concedas; Ut amicitiam * Collegæ spectatissimi, cui me, hoc fastigium debuisse, apertè, gratè,

et

* Dr. Warren

et lubenter fateor, ut favorem Principum excelsissimorum, quibus quám humillimé servio, aliquantulum meruisse, neque errore hominum prorsus ad honores irrepsisse videar; Denique, ut huic Collegio, generatim, privatimque, si non pro meritis, votisve, tamen pro viribus enixé respondeam, acceptique beneficii memoriam, quam mente teneo, repostam fervem, nunquam nisi animam efflans, amissurus.

F I N I S.

et habentes inter, ut latet in Principibus excellens
 mentem, quibusdam familiaribus, aliter
 sunt manentes, sedque errorum hominum periculis ad
 honores utriusque videtur; Illudque, ut hinc colligitur,
 generantur, praevidetur, si non per mortis, videtur,
 tamen pro videretur, etiam si non habentur, et si per
 non habentur, quam videretur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur.

et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur.

et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur.

et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur.

et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur.

et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur,
 et si per non habentur, et si per non habentur.

